Дзюрчать-дзвенять струмочки,
І птах вітає птаха...
Мала, хрустка бурулька
Додолу впала з даху.
Промовила бурулька:
— Заслабла я, ой мене:
Гарячий промінь сонця
Долинув і до мене!
Від сонця я розтану,
Розтану — не загину:
Ввіллюся у струмочок
І побіжу в долину.
Мене нап'ються трави,
І стануть наче вмиті...
Хоч мало,
Та не марно
Я прожила на світі!